

עירובין ה. (ש2 מסוף השורות) עד ו. (ש6 מהסוף)

ביאורי מושגים
 להלכה כדי להכשיר מבוי יש צורך בשתי תקנות 1. שיתוף מבואות 2. לחי או קורה.
 לחי - קורה שמצמידים לפתח המבוי מהצד.
 קורה - קורה ששמים מעל פתח המבוי.

רב הונא:
 לחי שאורכה יותר מ4 אמות לא נחשבת לחי.
 לחי כזו לא מתירה את המבוי בטלטול.

ר"פ:
 בצד השני של הפתח.
רהב"י:
 אפשר גם באותו צד ובתנאי שתהיה נמוכה או גבוהה מהלחי השמנה (שיהיה היכר ביניהם).

היסקו של רהב"י:
שלב א': לחי וקורה מתירים מבוי ולא מתירים חצר, לכן חצר חמורה ממבוי.
שלב ב': עומד מרובה על הפרוץ מועיל בחצר - ולכן ק"ו שעומד מרובה על הפרוץ יועיל במבוי.
שלב ג': לחי הגדולה מארבע אמות שהרווח ממנה לכותל קטן מרוחבה - הרי זה עומד (הלחי) מרובה על הפרוץ (הרווח עד לכותל) - והמבוי כשר.

שלב א' מבוסס על כך שאין דין שבו מבוי חמור מחצר.
 הנחה זו תלויה במח' לגבי פירצת מבוי:
 אם פירצת 10 אמות פוסלת מבוי (וכך סבר רהב"י) - ניתן להשאיר את הק"ו.
 אם פירצת 4 טפחים פוסלת מבוי - אז ישנו דין שבו מבוי חמור מחצר ואז לא ניתן ללמוד ק"ו מחצר למבוי.

מהי פירצה שפוסלת את המבוי:
רב הונא: 4 טפחים.
רב לפי רב חנין: בצד ומלפנים - 10 אמות. בפניה - 4 טפחים.

הערה:
 הדיון כאן הוא במקרה שבו הכותל רוסק לחלוטין.
 אם נשארו כמה שורות לבנים מהכותל - כולם מודים שאין זאת פירצה.

דחיותיו של רב חנין:
 1. בדמחריא תושבי העיר היו עמי ארצות לכן אסר להם רב שלא מעיקר הדין.
 2. במבוי עקום רבים בוקעים בו ולכן רב אסר גם בפירצה קטנה.
 המח' שלנו היא בפירצה שאין רבים בוקעים בה.

רב הונא - פעמיים רב פסק כשיטתו:
 1. בדמחריא אסר רב פרצות קטנות מ10 אמות.
 2. רב אסר מבוי עקום, אם מתעלמים מפרצות הקטנות מ10 אמות מדוע הוא המבוי פסול.